

ARNHEMSCHE COURANT

DINGSDAG 7 MAART.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weges wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van elke regel 's weges 1.00, en voor elke regel 's weges 1.00, en voor elke regel 's weges 1.00, en voor elke regel 's weges 1.00.

Wat Fransch wets ontwerp tot opheffing der beetwortel-suiker-fabrieken.

Dyna alle volken van Europa hebben, in deze eeuw van onafhankelijkheid, gedroomd met betrekking tot het fabriekwezen. Tot verwezenlijking van deze droom werd van staatswege de fabriekwezen ondersteund, hieven zij beschermende regelen, verboden van zekere waren den invoer of den uitvoer. Doch gelijk altijd bij de uitkomst, bleek die droom bedrog te zijn, en bij zijne ontwaking vond men niets dan te leerstelling. Het gesloof in die droomen is dan ook veel verminderd, doch heeft echter nog de overhand boven hen, die met helder wakende oogen de waarheid doorzien. Alleen de telkens herhaalde ondervinding van het gevaarlijke dier droomen kan hen doen ontwaken. Men zalken zij erkennen, dat hetgeen door kunst en haast in het leven geroupen, door kunst daarin eenigen tijd gehouden werd, eene wekerplant is, die de beste sappen aitzuigt zonder van hare zijde daarvoor eenige schadevergoeding te schenken. Algemeene verarming en ellende moeten het gevolg zijn, wanneer men op die wijze het leven bij de dooden zoekt.

Geleukig nog, wanneer men die ondervinding door de handelingen van anderen kan opdoen: dubbel strafbaar, wanneer men zich daardoor niet liet onderwijzen. Op dit oogenblik biedt een bij de Fransche Kamer der gedeputeerden aangehangen wets ontwerp daartoe de gelegenheid aan. Het wets ontwerp eene kunstmatig opgewekte, onnatuurlijke fabriek-rijverheid teil.

Na eene bijna veertig-jarige proefneming; na dat de tak van nijverheid, welks bestaan nu bevestigd wordt, eene buitengemeene ontwikkeling hebben heeft, daizentle van handen aan het werk en gansche landstraken in bezit houdt, moet de staat miljoenen opgeofferd heeft om die ondernemingen aan te mpedigen; nu dat het zich alreer opofferingen getroost heeft, ten einde te bevesten, dat zij niet onder de mededinging der koloniale bezweken. — vindt men zich telken jare ge-noodzaak om op middelen te denken, hoe men de noodlijkenheden van dien toestand te boven zal komen, en vindt men zich nu eindelijk gedwongen om er de volslagen opheffing van voor te stellen, en zelfs met een offer van veertig miljoen franken te koop.

De minister van landbouw en handel in Frankrijk heeft voorgesteld om de fabrieken van beetwortel-suiker op te heffen, waartegen de staat aan de eigenaars eene schadevergoeding van veertig miljoenen franken zoude betalen. Volgens hem magt men de opbrengst dier fabrieken voor het loopende jaar op 50 miljoen kilogrammen suiker stellen, terwijl de koloniën 90 miljoen beloofden te zullen geven. Daar de behoefte slechts 120 miljoen kilogrammen bedraagt, wordt het jaarlijksch overschot telkens grooter en de koloniën zoo wel staat de binnenlandsche suiker als voor de koloniale markt schadelijker.

Tot dus verre werd de koloniale suiker belast

ten voordeele der beetwortel-fabrieken. De klagen der koloniën, welke ten gevolge daarvan drie en dertig ten honderd op hunne suiker verloren, maar vooral de behoeften van den handel maakten, hierin eene verandering noodzakelijk. Men zag in, dat men, om te verkoopen, moest willen kopen, en dat de beschermende regten dit beletten. Ten einde voor zijne fabriekwaren in het buitenland en in de koloniën eene markt te vinden, moest men de producten dier landen, dier koloniën in ruiling willen nemen. Weigerde men deze, zoo moest men ook van het andere afstand doen. Frankrijk wil eene rol als zeemogendheid spelen, doch zonder handelsvloot is zoo iets ondenkbaar. En hoe kon men deze verwerven, wanneer men de porten voor den handel sloof.

Ging het de beetwortel-fabrieken met al die bescherming en ondersteuning beter? De minister verklaart, dat slechts zeer enkelen in eenen eenigzins bloeienden staat zijn, en wel die, welke om de een of andere reden in eenen geheel excepti-onelen toestand verkeeren. Van de drie honderd zes en zestig fabrieken, (het feit verdient alle opmerking), betuigen er ruim drie honderd, dat zij den druk eener belasting, waardoor de bescherming, die zij tegenover de koloniën genieten, verminderd zoude worden, zonder haren ondergang niet kunnen dragen, en aan eene opheffing met schadeoosstelling de voorkeur geven.

De rechtmatigheid van den voorgestelden maatregel betwifelen wij. De staat heeft zekerlijk het recht om alle bijzondere bescherming, door eene verkeerde staatkunde aan den eenen tak van nijverheid boven den anderen geschonken, te doen ophouden. Het is zelfs in onze oogen een zijner eerste plichten. Doch wij gelooven niet, dat hij bevoegd is, om de uitdeeling daarvan te ver-bieden, alreer dewijl hij voorziet, dat degene, welke zich daaraan waagt, daarvoor een geldelijk nadeel zal lijden.

Het schijnt meer dan waarschijnlijk, dat het ontwerp niet zal aangenomen worden. Van de leden der commissie heeft in de bureaux slechts een, de heer BERXER, zich geheel ten voordele van het ontwerp uitgelaten. Het Journal des Debats, zelfs, heeft zich voor de verwerping ver-klard. Dit prijst gelijkheid van regten voor de inlandsche en koloniale suiker aan. Schrijbaar zoude men niets billijker achten. Doch ondertus-schen is het gebleken, dat dit niets is dan eene vermomde opheffing, voor de fabriekanten van beetwortel-suiker zoo veel te nadeeliger, als zij bij deze wijze van opheffing alles verliezen, zonder schadeoosstelling.

Moge de knoop ook nu al niet doorgelukt wor-den, de noodzakelijkheid zal al meer en meer tot het nemen van eenen beslissenden maatregel dwin-gen, en, welke ook de slotsom zij, altijd zal men reden hebben te betrouwen, dat de staat onmid-dellijk in de nijverheid tusschen beide gekomen is. Beslist men ten voordele van de beetwortel-suiker, zoo is het gedane met de welvaart der Fransche koloniën, zoo wordt aan het fabriekwezen en den handel van Frankrijk gelegenheid tot meer-

dere ontwikkeling en bloei benomen, worden de consumtie vermindert en de productie belet.

Besluit men daarentegen de banden los te laten, waarin men tot dus verre den handel knoede, zoo ligt de beetwortel-suiker, welke nu zoo veel opoffert, geheel ter neer. Doet men dit ten schadeloosstelling, zoo is het een dure prijs, waar-voor de natie de gevolgen der proefnemingen en dwalingen van zijn bestuur moet betalen. Hoe weinigen nog van hen, welke het verlies tref, zullen hante schade, yongel zien? De signaars der fabrieken van beetwortel-suiker mogen ak geen verlies lijden, — wie geeft aan hantwer-beiders vergoeding voor het verlies aan arbeid en verdiensten, uit de opheffing der fabrieken ont-stande? Wie aan die fabriekanten, welke ten gevolge van de beetwortel-suiker noodzakelijk geworden zijn of daaraan een groot gedeelte van hun bestaan te danken hebben? Aan hen denkt men niet, de-wij die vergoeding en hare berekening zoo goed als onmogelijk zijn, doch ondertusschen blijven zij de slagoffers eener verkeerde staatkunde.

Nog een ander bewijs van de nadeelige werking der beschermende regten vindt men in de rede-veering des ministers tot toelichting van het ont-werp. Door de vermindering van invoer van de koloniale suiker dreigt de belasting op dat artikel jaarlijks minder te worden. Het men daarentegen de beetwortel-suiker-fabrieken op, zoo kan men bij eene gelijke consumtie als thans, er op rekenen, dat de belasting van veertig miljoen op zestig a twee en zestig miljoen franken rijzen zal, zoo dat de schadeoosstelling in twee jaren, die nu vermeerderde opbrengst der belasting, zoude kun-nen gevonden worden.

Het voorbeeld, dat Frankrijk ons op eene groo-te schaal biedt, hopen wij, zal julle genegen ma-ken tegen alle pogingen, welke nu met zekerlijk met de beste inzichten, doch op grond eener val-sche theorie, in het werk gesteld worden ten be-nadele van de nijverheid door kunstmatig nade-len. Frankrijk moge ons leeren hoe veel het aan-ee-land kost, waarvan het bestuur zich niet de geldelijke belangen der individus inlaat, in plaats van zich tot het algemeene welzijn te be-palen, dat onmiddellijk in de nijverheid tusschen beide treedt, in plaats van zich alleen met de wegruimen der hinderpalen op te houden.

Buitelandse berichten.

TURKIJE.

De Ofener-Zeitung van den 14den februari schrijft: Zoo even ontvangen berichten uit Konstantinopel, dat door den sultan, Abdul Redschid-khan, een keizerlijke firman tot herstelling van den vorst Michael Obrenwitsch op den troon van Servië zou uitgevaardigd zijn, en dat, tot overbrenging van dien firman, reeds een keizerlijk commissaris benoemd zou wezen.

— Volgens de laatste berichten uit Damaskus, is pacha aldaar, ten gevolge van eenen keizerlijken firman hem door Assad-pacha toegezonden, alle scheiks der Drusen zonder onderscheid willen laten onthoofden. Zoodra de Engelsche consul hiervan onderrigt werd, nam hij echter terstond maatregelen om de Drusen,

die op zijne uitnodiging naar Damascus gekomen was, te beschermen. Nadat hij ongeveer een vijftigtal hunner in het consulaats-gebouw geborgen had, ging hij naar den pacha en bragt het na een lang mondgebrek zoo ver, dat het leven der Drusen voorloopig verschoond zou worden.

ZWITSERLAND.

Zessin. Men schrijft aan den *Republicano* uit Iocarno, de tegenwoordige zetel der regering, onder dagteekening van den 22sten februari: » Sedert eenige dagen verbreidt zich het gerucht, hetwelk zich meer en meer bevestigt, dat de regering de geheime voorbereidingen van een nieuw komplot tegen de openbare vrede maakt heeft. Men wil weten, dat het middelpunt der aanslagen in een landschap van het koninkrijk Sardinië, op een geringen afstand van Arona, gevestigd is, en dat een der aanvoerders van den opstand van juli 1841 het hoofd er van is. Het komplot heeft zich van hier over het Lombardisch gebied verspreid, waar het vele staatkundige vlugtelingen als deelgenooten telt.

DUITSCHLAND.

op de drukpers, welke van den bondsdag zou uitgaan, en waarvan vele Duitse bladen reeds met vrolijke hoop of treurigen angst verhaald en voorspeld hebben, zal vooreerst achterwege blijven. In wel onderrigte kringen weet men, dat de dienaangaande door Pruisen gedane voorstellen een onderwerp van beraadslagingen bij de Duitse regeringen uitmaakten. Een uitvoerig memorandum daarover, van een veelgenoemd staatsman uit een Zuidwestelijken grensstaat, is rondgezonden, en de Tweede Kamer van denzelfden staat, die thans de vrijheid van de pers te willen aandrigen, zou door dit stuk waarschijnlijk weinig gesticht zijn. Een andere constitutionele staat van Zuid-Duitschland, die bij voorkeur als liberaal te boek staat, heeft zich, wel is waar, voor een vrije pers ten opzichte van boeken, maar daarentegen, volsterkt tegen vrijheid van drukpers voor dagbladen en tijdschriften verklaard. De verklaring van eenen grooten Zuid-Duitschen staat, die het tegenwoordig oogenblik daartoe min geschikt acht, om deze kwestie verder te behandelen, is beslissend geweest. Deze verklaarde zich zowel tegen het vaststellen van verdere beperkingen als tegen uitbreiding of geheele vrijstelling der pers. Het is dus deze geheele zaak, ten minste voor zoo ver den bond betreft, vooreerst blijven rusten, en de besluiten van 1819 zullen nog voor onbepaalde tijd van kracht blijven. Het spreekt overigens van zelf, dat het, even als tot nog toe, aan iederen bondstaat blijft voorbehouden, binnen deszelfs grenzen bepalingen op dit onderwerp te maken.

Frankfort, 28 febr. Nog voor eenigen tijd werd in de dagbladen van onderhandelingen gesproken, welke tusschen van handelsverdragen tusschen het koninkrijk der Nederlanden en de naburige staten ten deel zouden hebben. Deze geruchten zijn echter geheel verdwenen. Uit goede bronnen vernemen men, dat, wat zoodanig verdrag met Holland betreft, er volstrekt geen vooruitzicht op het aanknoopen van onderhandelingen met betrek tot bestaat. Holland is vijandig tegen Duitschland en tegen het tolverbond, wegens het ontwakken van de zelfstandigheid, en is in alle opzichten vastbesloten om het verdrag met Duitschland aan te sluiten. Onder deze omstandigheden ware ongetwijfeld een handelsverdrag met België voor het tolverbond misschien te gunstigen. Maar hier komt van de zijde van België de Fransche invloed niet weinig in den weg, en Frankrijk zelf kan met het tolverbond in geene nadere betrekking treden. Het belang deszelfs handels- en nijverheidsverdragen met België is te veel met het monopolie-stelsel huldigen.

Amsterdam, 1 maart. Uit goede bronnen meent men te kunnen melden, dat de erfgenamen van Goethe het voorstel van den bondsdag, om het huis en den tuin, benevens de verzameling van den vereeuwigen grooten dichter, als een nationaal gedenkteken aan te koop, van de hand hebben gewezen.

OOSTENRIJK.

Van den Donau, 23 febr. Naar men zegt, heeft de Oostenrijksche regering, wegens het niet toelaten van haren consul te Sophia bij de Porte reclames ingediend. Bevoornaamste reden, welke zij voor de oprigting van dit consulaat aanvoert, bestaat hierin, dat de katholieken in Bulgarië en de naburige provincien zoodanig bescherming en aan de willekeurige onderdrukkingen blootgesteld zijn. De zaak zal waarschijnlijk wel blijven rusten tot na de afdoening der Ser-

vische aangelegenheid. De Fransche regering moet echter besloten hebben, verschillende consulaten in de Turksche provincien op te richten, en Oostenrijk en Engeland moeten hetzelfde plan hebben. Men hoopt op deze wijze den invloed van Rusland, die zich onder de bevalling dier landen hoe langer hoe meer uitbreidt, tegen te werken. Zonder twijfel zal Rusland alles aanwenden om bij de Porte deze plannen te doen mislukken; slechts een gezamenlijk optreden dier mogendheden zal die zwagtheden kunnen overwinnen. Van den anderen kant heeft men in de Katholieke zendingen in de Turksche provincien een middel om de bedoelingen van Rusland tegen te werken. Reeds sedert vele jaren zijn er een aantal katholieke zendingen in Bulgarië, aan welke het getukt is, niet alleen de verstrooide katholieken rondom zich te verzamelen en hunnen gezonken moed weder op te beuren, maar ook een aanzienlijk aantal nieuwe belijders voor de katholieke kerk te winnen. Zonder diplomatieke bescherming is hun toestand echter steeds beklagenswaardig, daar zij niet alleen aan de vervolging der Turken, maar nog meer aan die der orthodoxe Grieken zijn blootgesteld, welke, aangevuld door geestelijke en wereldlijke Russische zendingen, geene gelegenheid verzuimen om hunnen haat aan de katholieken te doen gevoelen. Deze haat gaat zoo ver, dat zij zelfs hunnen dood-vijanden, den Turken, de hand bieden om hunne christelijke broeders te onderdrukken. Reeds sedert lang hadden de Fransche zendingen zich te Parijs beklagd over de mishandelingen, welke hunne beschermelingen te verduren hebben, en om krachtige ondersteuning gevraagd. Hunne klagen werden, echter, ter zijde gelegd, totdat de laatste verwickelingen in de Donau-vorstendommen de regering noopten om zich die zaak in het belang der politiek aan te trekken. Men schijnt thans algemeen in te zien, welk eene groote fout men begaan heeft, van aan den Noord-schen invloed in de landen, aan deze en gene zijde van den Donau, vrij veld te hebben gelaten. Of men ooit heroveren zal wat men verloren heeft laten gaan, is zeer twijfelachtig, te meer daar die landen blijkbaar eene crisis te gemoet gaan, welke iederen dag kan uitbreken, en zeker niet lang zal uitblijven. Slechts aan de vereenigde pogingen van Oostenrijk, Pruisen, Engeland en Frankrijk kan het gelukken de groote gevolgen af te wenden, welke daaruit ontstaan kunnen.

ENGELAND.

Londen, 2 maart. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren avond heeft de heer *Roebuck* eene motie gedaan, strekkende tot de benoeming eener commissie ter opsporing van de oorzaak van den oorlog in Afghanistan. Na eenige levendige beraadslagingen werd de motie door 189 tegen 75 stemmen verworpen.

Er zijn dagbladen ontvangen van de Kaap de Goede Hoop, d' dato 25 december 11. De Zuid-Afrikaansche *Commercial-Advertiser* behelst eene briefwisseling wegens de tusschenkomst van kapitein *Reus* van het Nederlandsche schip *Brazilia* in de jongste gebeurtenissen te Port-Natal. De hoofdinhoud van deze briefwisseling is, dat het Nederlandsche gouvernement het door genoemden kapitein in die zaak gehouden gedrag ganschelijk verwerpt en afkeurt. Aan sir *G. Napier* is van deze daadzaak door lord *Stanley* kennis gegeven in een officieele dépêche, bevattende den brief van sir *E. C. Disbrowe*, onzen vertegenwoordiger te 's Gravenhage, welke brief luidt als volgt: *s Hage*, 5 sept. 1842.

Mylord. Ik hebben mij heden bij den heer van *Kattendycke* verzoegd en aan Z. Exc. uwer lordschaps dépêche no. 18 voorgelaten. In antwoord hierop verklaarde de baron van *Kattendycke*, dat uwe lordschap volkomen gerechtigd was te onderstellen, dat een dussdanig gedrag van kapitein *Reus* hoogelijk door het Nederlandsche gouvernement wordt afgekeurd, en dat het zich bereid verklaart, om zoowel hem als degenen, die hem bezijden, tot scherpe verantwoording op te roepen.

FRANKRIJK.

Parys, 2 maart. De discussie over de geheime fondsen duurt bij de afgevaardigden nog voort en verwekt veel twistgeschrijf, maar neemt eenen gang, die schijnt te voorspellen, dat zij in een met groote meerderheid ten behoeve der ministers te nemen besluit zal eindigen. Sedert gisteren zijn de fondsen, zoo men meent uit die oorzaak, 25 centimes gezegen.

Parys, 3 maart. De Kamer der afgevaardigden heeft gisteren de beraadslaging over het wetsontwerp der geheime fondsen voortgezet, nadat eenige leden voor en tegen hetzelfde hadden laten hooren, on-

der welke laatste vooral de heer *de Lamartine* staatkunde van het kabinet had gegist; beklom minister van buitenlandsche zaken het spreekgestoel en hield eene schitterende redevoering, zeggende onder anderen: Telken jare komt men met de beschuldiging voor den dag, dat Frankrijk zich door de andere mogendheden laat onderdrukken; dat de Fransche staatkunde niets uitrijgt, terwijl Rusland en over Turkije uitbreidt, Pruisen het waartop punt in Duitschland verplaatst en tegen onze grenzen aandringt, Oostenrijk zich in Italië vastnestelt en te Triëst eene militaire haven daarstelt en Engeland zegevierend uit Cabul en China wederkeert, waar het zich 40,000,000 consumenten heeft verschaft. Deze beweging van der geachten preopinent is onjuist of overdreven. Frankrijk wil den vrede, omdat het daarin voorspoed en grootheid ontwaart; ook de overige mogendheden wenschen dien; doch niemand kan het bewijs verschaffen, dat Frankrijk zich daarom immer heeft laten vernederen of zijne regten verkorten. Ook heeft men gezegd, dat bepaaldelijk in Spanje onze invloed verdwenen was. Het tegendeel is intusschen nog onlangs gebleken. Men kan echter niet van ons verlangen, dat wij gewapenderhand dat land binnenrukken om den tegenwoordigen staat der zaken aldaar naar onzen wil te regelen; hiertoe zouden eenzijdig termen kunnen bestaan, wanneer de Spaansche monarchie wierd onderstboven geworpen, de vorstin onttroond, Spanje aan eenen uitsluitenden invloed dienstbaar gemaakt en uit de roemzuchtige familie gerukt wierd, die dat land sedert *Leopoldus IV* regeert. In plaats, dat onze invloed zoude zijn gezonken, is dezelve toegenomen; Frankrijk had voor deszelfs poorten eene geheel tegen hetzelfde opgeworpen barricade, namelijk de Nederlanden; dat rijk is ingestort en een onzijdig, bevriend rijk hebben wij daarvoor in de plaats gekregen. In Zwitserland gunstige daadzaken tot stand gekomen. Wat Spanje betreft, wanhoop men niet; Frankrijk zal van al hetgeen daar gebeurd is grootelijks partij trekken. Men ga de wereld rond en overal zal men de staatkunde van Frankrijk sedert het jaar 1830 hooren roemen, enz.

In de zitting van heden zijn de discussien voortgezet en heeft alleen nog de heer *Billault* de politiek van het kabinet scherpelijk afgekeurd. (Bij het vertrek van den post duurde de zitting voort.)

BELGIË.

Brussel, 4 maart. De kamer van vertegenwoordigers is in hare zitting van den 1sten maart eindelijk omtrent de suikerwet, of liever omtrent een der beginselen, waarop deze berusten moet, tot eene stemming gekomen. Het gold allereerst de vraag, of al dan niet de koloniale en de inlandse suiker met gelijke regten zouden worden bezwaard? Bij de zeer langdurige beraadslagingen, die reeds over deze zaak gehouden zijn, was het als onbetwistbaar aangenomen, dat, indien deze vraag toestemmend beantwoord werd, het doodvonnis der beetwortelsuiker-fabrieken zou zijn uitgesproken; zijnde echter dan de meening, om de eigenaren dier fabrieken uit 's rijks schatkist schadeloos te stellen. De meerderheid der Kamer schijnt voor zulk eenen doortastenden maatregel terug te zijn gediend, of wel van meening te zijn geweest, dat de landbouw door de opoffering der beetwortel te veel zou worden benadeeld. De vraag is met 39 tegen 31 stemmen ontkennend beantwoord en er zullen dus geene even zware regten op beide soorten van suiker gelegd worden. Intusschen behooren onder die meerderheid van 39 leden de zoodanigen, die, ofschoon niet geneigd, om het fabriceren van beetwortelsuiker geheel te doen ophouden, evenwel zich stellig hebben verklaard voor het denkbeeld, om den uitvoer van geraffineerde koloniale suiker voor België te behouden en tevens om, even als de ministers, uit 's rijks schatkist een inkomen van 4 millioen frank te behouden. De ministers en de bladen, die in hunnen geest geschreven worden, zijn stellig van meening, dat het eene met het andere niet te vereenigen is.

Nadat de vermelde beslissing omtrent eene vraag wegens beginselen was gevallen hebben er woordenwisselingen plaats gehad, om uit te maken, tot de behandeling van welke andere vraag men thans moest overgaan. Met 35 tegen 34 stemmen is beslist, dat men allereerst een doer den heer *Dumortier* voorgesteld denkbeeld zou behandelen, strekkende om de uitvoerige wijze van teruggave van den uitvoer van geraffineerde koloniale suiker af te schaffen en in plaats daarvan ten aanzien dier suiker, het

stelsel van fictive entrepôts in te voeren. De ministers meenen, dat dit stelsel gelijk staat met de geheele vernietiging van den uitvoer van geraffineerde suiker en dus met het verlies van al de voordeelen, die de Belgische handel en scheepvaart daaruit trekken.

Binnenlandsche berichten.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van vrijdag 3 maart.

In de zitting van de Tweede Kamer van heden is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van twee ontwerpen van wet. Het eerste strekt tot eene verandering van de eerste afdeling, titel XVI, boek II, van het Burgerlijk Wetboek, handelende van boedelscheiding; en het tweede houdt eene wijziging in van de art. 695 en volg. van het Wetboek van Burg. Regtsvordering, handelende over de verdeling, waarvan de bepalingen met die over de boedelscheiding in verband gebracht worden. Deze ontwerpen, met de daartoe behorende memoriën, worden aan de afdeelingen ter overweging verzonden.

Is ontvangen een adres van den heer van Riemsdijk, mede-agent van den algemeenen rijks-kassier te Maastricht, die verzoekt om bij de te doen keuze tot lid van het collegie van raden en generaal-meesters der munt, in aanmerking te komen. Plaatsing van zijnen naam op de lijst der verzoekers.

Zijn ingekomen negen verzoekschriften, onder anderen van commissarissen der pijpenfabrieken te Gouda, die de belangen dier fabrieken, ten aanzien van het patentregt, voordragen. De overige adressen hebben betrekking tot aanhangige ontwerpen van wet. Reeds zijn dezelve in handen van de daartoe bestemde commissie gesteld, die daarop nog in deze zitting verslag zal doen. Ook dat van Gouda wordt in hare handen gesteld.

De voorzitter deelt mede, dat door de afdeelingen tot rapporteurs benoemd zijn:

1o. Voor de ontwerpen van wet, betrekkelijk de staatsbegroting voor 1844 en 1845, de heeren: *Tromp*, 1ste afdeling; *Enschede*, 2de afdeling; *Hinlopen*, 3de afdeling; *van Dam van Isselt*, 4de afdeling; *van den Bosch*, 5de afdeling.

2o. Voor het ontwerp van wet, tot wijziging van het wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, voor zoo veel aangaat de kosten van den processe, enz., de heeren: *Gouverneur*, 1ste afdeling; *Enschede*, 2de afdeling; *Uytwerf Sterling*, 3de afdeling; *de Man*, 4de afdeling; *Schooneveld*, 5de afdeling.

De commissie tot de verzoekschriften doet verslag:

Bij monde van den heer *Scheers van Harencaarspel*, op adressen van griffiers bij de kantongeregten te Assen, Meppel en Hoogeveen, in de provincie Drenthe, van de griffiers bij de kantongeregten te Zutphen en Delft; van advocaten en procureurs bij het provinciaal gerechtshof van Drenthe; van procureurs in het arrondissement Alkmaar, die allen hunne bedenkingen voordragen tegen de ontwerpen van wet, houdende de tarieven van justitie-kosten en salarissen in burgerlijke zaken. — De verzoekschriften zullen ter griffie nedergelegd, en het verslag zal gedrukt worden.

Bij monde van den heer *van Panhuys*, op adressen van de kamer van koophandel en fabrieken te Zwolle; van *Jos. van Gulich van Pelt* en 66 andere kooplieden, enz. te 's Bosch; van notarissen in het arrondissement Eindhoven, en van een en dertig boekhandelaren, uitgevers van dagbladen en tijdschriften, boekdruckers te 's Gravenhage, die hunne bedenkingen in het midden brengen tegen de aanhangige voordragt van wet nopens het zegel. — Deze verzoekschriften zullen ter griffie worden nedergelegd; zulzende het verslag, op het verzoek van een aantal leden, worden gedrukt.

Daarna wordt de vergadering tot nadere bijeenroeping verlaagd.

's Gravenhage, 3 maart. Bij besluit van 15 februari, heeft Z. M. — op de voordragt van Z. Exc. minister van binnenlandsche zaken, van 21 november jl., waarbij, onder overlegging der van de heeren van curatoren der hoogeschoolen ten dezen afgegeven adviezen, Zr. Ms. aandacht is gevestigd op de uitgaven ten behoeve van de genoemde inkomsten, welke, zonder nadeel voor het onderwijs, vermindering vatbaar zijn, — de volgende bepalingen gemaakt: 1o. De vierde verhooging van de wedde, bij artikel 133 van het koninklijk besluit van den 2den augustus 1815 bepaald voor dengenen, gedurende de vijf jaren als gewoon hoogleraar opgesteld, meer der Nederlandsche hoogeschoolen onderwijs

heeft gegeven, zal niet verder worden verleend, dan aan de gewone hoogleraren, die thans in bediening zijn, en zal dus die verhooging niet meer worden toegestaan aan degenen, die na dit besluit tot gewone hoogleraren zullen worden benoemd of bevorderd. — 2o. De aanschrijving van prijsvragen, bedoeld bij art. 205 en volgende van voormeld besluit, zal voortaan geene plaats meer hebben. 3o. De beurzen, welke bij artikel 14 en volgende van het besluit van den 2den augustus 1815 zijn ingesteld, en waaromtrent nadere bepalingen zijn gemaakt bij het besluit van den 13den oktober 1836, zullen voor het vervolg, met uitzondering voorloopig van eene bij de hoogeschool van Leiden, waarvan, volgens het koninklijk besluit van den 29sten mei 1816, de begeving aan den heer of vrouw van Warmond schijnt te behooren, vervallen, met dien verstande echter, dat zij, die dezelve thans genieten, in het bezit daarvan zullen kunnen worden gelaten, uiterlijk gedurende den termijn, aangewezen bij art. 221 van gezegd besluit van den 2den augustus 1815. — 4o. Ter gedeeltelijke vervanging dier beurzen, zullen aan de hoogeschoolen, ieder voor een gedeelte en op zodanigen voet en wijze als nader zal worden bepaald, worden toegevoegd en verbonden de inkomsten der vicarijen en beneficiën ad studia, welke ter Zr. Ms. begeving staan. — 5o. Voortaan zullen geene academische jaarboeken meer worden uitgegeven. — 6o. Het presentie-geld, hetwelk bij artikel 233 van het besluit van den 2den augustus 1815 is bepaald voor de collegiën van curatoren der drie hoogeschoolen, zal niet verder worden uitbetaald dan tot het einde van het eerste kwartaal van 1843. — 7o. De sommen van f 150 en f 200 's jaars, bij artikel 257 en 260 van voormeld besluit aan den rector magnificus en den secretaris van den academischen senaat toegekend voor schrijfbehoeften, briefporten, enz., worden, te rekenen van het academie-jaar 1844 op 1845, voor zoo veel de hoogeschool te Leiden aangaat, en van het academie-jaar 1843 op 1844, voor zoo veel de beide andere hoogeschoolen betreft, vermindert op de helft. — 8o. Het koninklijk besluit van den 13den mei 1825, waarbij is verordend, dat aan elke hoogeschool geregeld onderwijs zal gegeven worden in de toepassing der scheikunde op de nuttige kunsten, wordt, ook in verband met de oprigting, volgens besluit van den 8sten januari 1842, van eene academie tot opleiding van burgerlijke ingenieurs enz., in zoo verre gewijzigd en ingetrokken, dat voormeld onderwijs aan de hoogeschoolen voortaan niet meer verplichtend zal zijn, maar alleen facultatief.

— Uit vrij goede bronnen wordt verzekerd, dat weldra de aanschrijving of aanbesteding zal plaats hebben der 80 miljoen 2½ pCts. Belgische schuld, die, ingevolge het jongste tractaat, ter dispositie van het Nederlandsche gouvernement moest gesteld worden. De koers, waarop de inschrijving — indien dit middel gekozen wordt — zal plaats hebben, is, naar men verzekert, nog niet bepaald, doch er zoude als eene vaste conditie daarbij voorgeschreven worden, dat 1/3, dus 26½ miljoen Hollandsche 2½ pCt. Werk. Schuld, in betaling zullen moeten gegeven worden.

's Gravenhage, 5 maart. De Tweede Kamer zal morgen ten 2 ure eene zitting houden. Gisteren hebben de afdeelingen zich bezig gehouden met het nader onderzoek van het ontwerp van wet nopens de grondbelasting. De centrale afdeling is bijeengekomen zoo wel over het ontwerp, betrekkelijk het zegel, als over dat nopens de grondbelasting. Morgen zal de centrale afdeling weder vergaderen zoo wel over de laatste voordragt, als over de ontwerpen, betrekkelijk de staatsbegroting.

— Een lid der Tweede Kamer, de graaf van *Rechten*, heeft een werkje uitgegeven, behelzende: *Beschouwingen over eene vereenvoudigde huishouding van staat*, en de daardoor mogelijke vermindering der uitgaven, in verband met de aanhangige voordragten van begroting, benevens voorstellen tot eene verbeterde verdeling der lasten tot verligting van de mindere klassen van ingezetenen in dit rijk.

De steller had deze beschouwingen en voorstellen aanvankelijk tot eene nota in zijne afdeling bestemd, doch zij erlangden daartoe te groote uitgebreidheid, en hij besloot dus ze door den druk algemeen te maken.

Hij zet op den voorgrond, dat hij geenszins ten doel heeft de regering te bemoeilijken, noch de plaats, door anderen bezet, in te nemen; zieh bij iemand aangenaam of onaangenaam te maken; maar dat zijn enig doel is, om zijn land van nut te zijn; de constitutionele monarchie, onder de dynastie, die regeert, te behouden; de koninklijke magt en de vrijheid des

volks, die bij zodanigen regeringsvorm onafscheidbaar zijn, te bevestigen.

Het doel van zijn geschrift is, om eendragt te bevorderen, door aan te toonen, dat, zonder eene vereenvoudigde huishouding van den staat, 's lands noodzakelijke uitgaven niet kunnen gedekt worden, en in groote trekken den weg aan te wijzen, die gevolgd zou moeten worden, om die huishouding daar te stellen.

De schrijver treedt nu in vele becijferingen, ten betooge, dat de financiële en andere bezwaren moeten vermeerderen, indien de huishouding van den staat op den tegenwoordigen voet blijft. Thans wordt de geheele last der uitgaven, met uitzondering van de baten uit de Oostindische en de domein-tienden, zamen 5½ miljoen beloopende, gedragen door het volk. De Oostindische baat is echter, gelijk de ondervinding bewees, als zeer wisselvallig aan te merken, ja bij de geringste verandering van prijzen en andere vallende omstandigheden, zou die baat al ras in een te-kort kunnen veranderen. Daarbij komt, dat het handelstarief, vooral na het traktaat met België, wijziging behoeft, en die wijziging altijd zal moeten nederkomen op eene vermindering van inkomsten voor de staatskas. Die en andere te-korten, nu gestadig de verhooging van belastingen te vinden, zal tot niets leiden dan tot verminderingen en inkransingen bij de rijken, en daardoor de middel-klasse drukken, de armoede doen toenemen zonder de som der inkomsten te vergrooten, en het land ontgroot te maken.

Ten einde dit alles te voorkomen, acht de schrijver het onvermydelijk, dat de huishouding van den staat worde herzien, het bestuur bij die gelegenheid meer overeenkomstig gemaakt aan dat van andere constitutionele landen, en de lasten, die op het volk plaats vindt, worden verdeeld.

Hoe moeilijk dit zijn moge, meent de schrijver dat men nu eer het kwaad te ver is ingeworteld, de handen aan het werk moet slaan; en acht hij zich althans verplicht daartoe zijne denkbeelden mede te deelen.

Hij is van oordeel, dat, als men de staatshuishouding wil vereenvoudigen en verbeteren, men moet beginnen met de herziening der grondwet. Dat de vorige herziening onvolledig was, is genoegzaam gebleken. Eene nieuwe herziening is eene behoefte van den staat.

Het oogenblik, om daartoe over te gaan, is geschikter dan ooit. De zaken met België zijn geschikt, en Europa is nog in vrede; de natie, hoezeer weinig tevreden, is rustig en zal gaarne zien, dat door de regering ernstige pogingen worden aangewend, om haren toestand te verbeteren. Zodanige pogingen zullen haar vertrouwen op dezelve vermeerderen, en haar misnoegen al dadelijk verminderen. Langer uitstel zou zeer verkeerd werken.

Het voorstel tot herziening, meent de schrijver, moet van de regering uitgaan, en het zou te betrouwen zijn, indien dit voorstel, van welke andere zijde dan ook, plaats vond, of moest plaats vinden.

De schrijver geeft algemeene trekken op, welke zijns inziens, bij zodanige herziening in aanmerking moesten komen. Hij gaat uit van het verlangen van niets meer in de tegenwoordige staatshuishouding te veranderen, dan volstrekt noodzakelijk is.

Eenige punten laten wij hier volgen: 1o. Behoud der indeeling van de provincien, met afscheiding van het hertogdom Limburg van Nederland.

2o. Behoud van de commissarissen des konings in de provincien, met voorzitting in de statenvergaderingen, leiding der deliberatiën, ontwikkeling hunner denkbeelden, bespreking van die van anderen, doch zonder stemming.

3o. Behoud, des noodig, van de gedeputeerde staten als provinciaal collegie van administratie, en medestemming van 's konings commissaris in dat collegie.

Wat de volks-vertegenwoordiging betreft: 1o. De vermeerdering van de Tweede Kamer zou zijn, in zulk een klein aantal, dat, indien men ook eene Eerste Kamer wil behouden, zij eene merklijke wijziging zou behoeven, als: samenstelling door verkiezing, benoemingen voor een bepaalden tijd, schorsing of ontbinding door den koning, openbaarheid der zittingen, afwijking van den troonsopvolger in deze Kamer, en afwijking van leden, enz.

2o. Wat de Tweede Kamer aangaat, regstreeksche verkiezing door de stemgerechtigden; verdeling van het rijk daartoe in districten; regt van onthinding aan den koning; bepaling van het getal leden naar de bevolking, maar niet minder te bedragen dan het dubbel van het tegenwoordige aantal leden van de Tweede Kamer. De regeling van de uitgaven en middelen en de verraking daarvan, aan de rekenkamer te zijn opgenomen, geschiedt bij de wet, enz.

3o. Een verantwoordelijk ministerie.

4o. Afschaffing van den staatsraad.

5o. Vermindering van het getal gerechts-hoven tot het volstrekt noodzakelijke; volkomen en onbeperkte vrijheid van godsdienst; gelijkstelling der geslachten van verschillende gezindheden, omtrent de beëdiging en pensionering.

6o. Bescherming van en toezigt over het onderwijs door de regering naar de wet. Bekostiging door het rijk van slechts eene akademie.

7o. Goedkooper itiffiging van het leger; meerdere concentratie van het verdedigings-stelsel. Betere inrigtingen voor de zeevaart.

8o. Vereenvoudiging van de iuridictie van het algemeen bestuur in verband met de provinciale besturen of andere geschikte autoriteiten. Een middenweg

tusschen de Fransche huishouding en het provin-

cialismus. Ineenameling van den waterstaat met de militaire

genie. Verbetering der wegen door onkostenbaarder

niddelen. Afschaffing van veel omslagtigs bij de administratie

der financiën; overweging van de behoeften der di-

plomatie, enz. enz. Al deze en andere punten werden door den schrij-

ver eenigermate omschreven en vervolgens de bezui-

ningen nagegaan, welke daarvan het gevolg zouden

zijn. Te zamen zouden deze beloopten f 3,700,000.

De graaf van Rechteren stipt vervolgens de voor-

stellen aan, die tot betere verdeling van de lasten

van den staat zouden kunnen strekken. Hij dringt

aan op vermindering van het patentrecht; weglating

van de verhooging bij dat op het personeel; voor zoo

veel de schoorsteenen aangaat; afschaffing van den

accijns op turf en steenkolen; vermindering van den

accijns op het zout; eenige verhoging van regten op

het zegel, de registratie, griffie en hypotheek.

Daarentegen stelt de schrijver voor eenige matige ver-

hoging van den subser-accijns; eenige meerdere be-

lasting van de sijne wijnen, het gedistilleerd; ver-

koop van de nog overige domeinen, lenden, enz.;

verbetering van de wateren, waarvan de administratie

verantwoordelijk is. De slotsom zijner berekeningen is, dat de middelen

alzoovoud verminderd worden met plus minus

f 9,500,000; en dan nog zouden bedragen f 62,000,000;

en het verschil tusschen deze en de behoefte ruim

f 3,000,000 (na afrek der door de grondwet herzie-

ning verkregen heeningingen). Om die 3-miljoen te dekken, staat de graaf voor

de belasting op de inkomsten (als hooftzaak hij reeds

beschouwt de grondbelasting, patenten, enz.) ook toe

te passen op 1. de pensioenen, wachtgelden en sine-

cures; 2. op alle fractioenen, enz.; uit publieke

kaszen betaald grondrente; 3o. op de inkomsten, uit

ten, breeder bij Bijetten vermeld; terwijl nadere

inlichtingen te bekomen zijn bij den Agent van

het Domein te Arnhem, en den Opzigt van den

Waterstaat A. LIESE te Apeldoorn.

Arnhem, 20 Februarij 1843.

De Agent voornoemd,

H. J. VAN GENNEP.

Departement van Financiën.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN EN VAANTEN.

AGENTSCHAP ZUTPHEN.

TOL-VERPACHTING.

De AGENT VAN HET DOMEIN TE ZUTPHEN zal,

op Donderdag den negenden Maart 1843, des mör-

gens ten 11 ure, ten huize van J. G. WIJERS,

in het Hof van Berlijn, te Zevenaar, ten over-

staan van het Plaatselijk Bestuur aldaar, in het open-

baar aan de meestbiedenden, voor een tijdvak van

drie achtereenvolgende jaren, zullende eenen aanvang

nemen met den 1sten April 1843 te middernacht,

verpachten:

DE COLLECTE VAN DE TOLLEN, N. 1 en

2, staande te Duiven en te Oud-Zevenaar op den

Grooten Weg der 2de Klasse No. 3, van Weeter-

voort over Zevenaar naar de Pruisische Grenzen.

En zulks op alle zoodanige Conditiën en Voor-

waarden, als ter visie liggen zoo ten Kantore van

den ondergeteekenden Agent, als ter Secretaria

der gemeente Zevenaar, en aan voornoemde

Gabellen; voorts te Duiven bij E. BRUINS

en P. BURGERS; te Zevenaar bij J. G.

WEIJERS; te Westervoort bij A. BUS; te

Rannarthen bij F. W. A. A. J. EN; te Lobith bij

J. STOKMAN; te Herwen bij W. MULDER;

te Döesborgh bij WIJN; te Arnhem bij de

Voor eenen Civielen prijs uit de

Hand te Koop.

1o. Eene, BAROUCHEE; 2o. Eene

PHAETON met Patent-Asen; 3o. Eene

MANDEWAGEN voor zes personen.

Drie SPAN TUIGEN, waaronder een Span, zeer

modern met Koper gemonteerd. Verder PAARDEN

DEKENS, HALSTERS enz. — Een en ander zo

goed als nieuw en te bevragen bij den Heer RADE

MAKER, Mr. Zadelmaker in de Molenstraat te

Nijmegen. Brieven franco.

+++ Op eenen WATER-KORENMOLEN wordt

tegen primo Mei gevraagd een bekwaam

KNECHT, die tevens de RUN- en OLIV-

SLAGERIJ grondig kent en kan waarnemen.

Franco adres, onder letter G., aan het Postkantoor

te Apeldoorn.

+++ Men verlangt, tot het houden van Pa-

rtijf Verkoopingen, te Arnhem, in HOUT

of MOOP, een LOKAAL, daartoe geschikt

bestaande in een geheel HUIS, of wel in eenige

ruime VERTREKKEN, of een groote ZAAL, of een

GEDEELTE van een Huis. — Adres bij H. VER-

STEEG, in de Bakkerstraat, te Arnhem.

+++ Ten Kantore van A. DE BRUIN, in

de Oeverstraat, te Arnhem, zijn voor de

189ste KONINKLIJKE NEDERLAND-

SCHIELOTTERIJ te bekomen, volgens het plan

HEELE en GEDEELTEN van LOTEN. De trekking

der 1ste klasse begint op den 13den Maart 1843.

de conditiën zijn gratis te bekomen en de lijst

te zien.

+++ NICOLAAS PENZ, uit Tyrol, Koop-

man in HANDSCHOENEN, is van Lo-

Abonnementen.

Heden beviel voorspoedig van eenen Dochter

J. P. VAN ESSEN, Echtgenoot van

Arnhem, den 5den Maart 1843.

E. M. E. E. E. E. E.

Arnhem, den 5den Maart 1843.

J. W. HUIJSEN VAN KATTENDIJK

geboren HUIJSEN.

BESTAND DER DOMEINEN.

AGENTSCHAP ARNHEN.

TOL-VERPACHTING.

Op Maandag den 13den Maart 1843, des voormiddags

ten elf ure, zal door den AGENT VAN HET DOMEIN

te ARNHEN, ten overstaan van het Stedelijk Be-

stuur en de Raad aldaar, in het openbaar aan

de meestbiedenden worden verpacht:

De TOLLEN op de groote wegen der eerste klasse:

No. 1 van Hoewelaken naar Deventer, en No. 2 van

Arnhem naar den Slaperdijk nabij de Herberg de

Klomp, met uitzondering van den tol no. 14 bij

Apeldoorn; en zulks voor den tijd van drie jaren,

ingaaude met den 1sten April 1843, te middernacht.

De voorwaarden van verpachting liggen ter

lezing ten Kantore van voormelden Agents in

het Locaal van het Provinciaal Gouvernemente

van Gelderland; ten Raadhuis der Stad Ar-

nhem en elders in de Konijnhuizen en Loge-

+++ Op Donderdag den 9den Maart 1843, des

voormiddags ten 10 ure, zal in de Kroon

op de Grooten Markt te Arnhem, in het

openbaar voor kontant geld worden verkocht:

Een gedeelte van eenen netten INBOEDEL, waar-

onder KABINET, LEDIKANT, TAPELS, STOELN,

KASTEN, PERS, KLEEDEN, KARPETTEN,

GORDIJNEN, GLAS en PORCELEIN, geslepen sta-

len VUUR-HAARDEN, KOPER, TIN, IJZER-

WERK, enz.

Te zien daags te voren van 10 tot 3 ure.

+++ De Notaris N. J. M. F. VAN EYER-

DINGEN, te Buren, zal, op Donderdag

den 16den Maart 1843, des voormiddags ten

10 ure, ten huize van Mevrouw de Weduwe van

den Heer J. G. VAN DER LITTE, te Buren, pu-

blijk verkoopen:

Diverse GOEDEREN, waaronder een groote E-

ikenhouten KANTOOR-KAST, KANTOOR-LESSE-

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ

VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN

GEVESTIGD TE DUISSELDORF.

Dienstregeling voor de maand Maart, te beginnen

met den 9den

Van Arnhem naar Rotterdam: Dingsdags en Vrij-

dags, des voormiddags omstreeks 9½ ure.

Van Nijmegen naar Rotterdam: Zondags en Don-

derdags des voormiddags omstreeks 9 ure.

Van Arnhem naar Ments: Woensdags en Zatur-

dags, des namiddags omstreeks 4 ure.

Van Nijmegen naar Ments: Maandags en Vrijdag

des namiddags omstreeks 3½ ure.

Nadere informatiën bij de Agenten. Te Arnhem

bij C. W. DALCK.

SCHOUWBERG VAN J. W. VAN VELEN

OF ALGEMEEN VERBODEND VERBODEN OP

FINALE SLUITING VAN HET TOEGANG OP

Zaterdag, 11 Maart 1843.

John, of de Kloklouder van de Sint-Pauluskerk

Tooneelspel in 5 bedrijven, met een Voorspel

hetzelfde: de Ontijdige Bezoekers, of Nieuwe

Beschroomde? vrolijk Blijspel met Zang in 5

bedrijft

PS. Heeren geabonneerden kunnen tegen den 9

wonen prijs kaartjes bekomen aan den Schouw-

berg van J. W. van Velzen.

Den 6 Maart 21 6 Palm O Duim; gev. 3 Duim; gev.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdruker